

نهادهای دانشجویی

گفتمان علمی به جای سیاست محوری

گروه اجتماعی : در تعطیلات هفته‌ای که گذشت، محمداقبر خرمشاد معاون فرهنگی وزیر علوم و محمود ملاباشی معاون دانشجویی وزیر در اصفهان بودند. آنها در گروه‌هایی مدیران فرهنگی دانشگاه‌های سراسر کشور شرکت کرده بودند. دانشگاه‌های کشور از جمله مراکزی هستند که چند نهاد مختلف دانشجویی بر کنار آن با اهدافی متفاوت مشغول به کارند. انجمن‌های اسلامی، کانون‌های فرهنگی، شوراهای صنفی و انجمن‌های علمی از مهمترین نهادهای این مراکز آموزش عالی به شمار می‌روند. مدیران فرهنگی دانشگاه‌های کشور در اصفهان سخنان مهمی دربارهٔ شکل‌ها و نهادهای دانشجویی بر زبان راندند که گزارش کوتاهی از آن را به نقل از خبرگزاری مهر می‌خوانید.

■ **شوراهای صنفی برای امور رفاهی**

مدیران فرهنگی دانشگاه‌ها دربارهٔ شوراهای صنفی سخن می‌گفتند. شوراهای صنفی در حال حاضر در شرایط فعلی سیاسی کشور می‌توانند بیشترین تأثیر را روی دانشگاه‌ها و دانشجویان بگذارند. در شرایطی که فعالیت سیاسی و اعتراضات دانشجویان سیاسی برای رسیدن به مطالبات اجتماعی هزینه‌ها هفتگی به بار می‌آورد، شوراهای صنفی برای خواستن این مطالبات به پاخته‌اند به همین دلیل مدیران دانشگاه‌ها و نیز مدیران وزارت علوم بدون هیچ‌انگیزه که از تحرکات این شوراها بکاهد.
چکیده سخنان مدیران فرهنگی دانشگاه‌ها در اصفهان این بود: «این‌نامه تقریباً مناسبی برای شورای صنفی وجود دارد ولی وقتی با اعضای آن صحبت می‌شود طوری اظهار می‌کنند که گویا با همه مسائل می‌توانند دخالت و اظهارنظر کنند.»
از چنین صحبتی می‌توان به راحتی علاقه به ایجاد محدودیت برای شوراهای صنفی را دید. خلیج مدیر امور فرهنگی دانشگاه علم و صنعت نیز در پی محدود کردن وظایف شوراهای صنفی در حد امور رفاهی بود، وقتی که می‌گفت: «امور صنفی در آیین شورای صنفی با امور رفاهی عینین شده است.»
تعییمی مدیر امور فرهنگی دانشگاه علامه طباطبایی نیز می‌گفت: «آیین‌نامه شورای صنفی نیاز به اصلاح دارد.» اما کسانی نیز در همایش اصفهان بودند که کمتر به فکر محدود کردن فعالیت‌های شوراهای صنفی دانشگاه‌ها و میدان دادن به آنها بودند. از این جمله می‌توان «دوای» مدیر امور دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف را مثال زد که گفت: «شورای صنفی آرای دانشجویان تشکیل می‌شود و باید به این رای احترام گذاشت. عده‌ای شورای صنفی را فرصت می‌دانند و عده‌ای آن تحت عنوان تهدید یاد می‌کنند. به شروطی که مسئولان دانشگاه‌ها علامه عمل کنند شورای صنفی اصلاً نمی‌تواند تهدید باشد و این شورا به عنوان فرصتی برای تعامل صحیح است.»
حال بخواهیم سخنان معاون فرهنگی و اجتماعی وزیر علوم را که نشان می‌داد بیشتر مدافع نظر گروه اول مدیران فرهنگی دانشگاه‌ها است: «سیاست ما در قبال شوراهای صنفی این است که فعالیت‌این شکل از قالب افراد خاص خارج شود و تعداد بیشتری از دانشجویان در قالب آن جا گیرند.» او در توصیف شوراهای صنفی و کار صنفی گفت: «کار صنفی یک کار سخت و در عین حال پربازده است. وقتی یک نیروی دانشجویی به طور حرفه‌ای کار صنفی انجام داد، یاد می‌گیرد مطالبات صنفی را در عرصه بزرگ جامعه چگونه به شیوه آکادمیک پیگیری کند.»

■ **کانون‌های فرهنگی را قبول داریم**

مدیران فرهنگی درباره فعالیت کانون‌ها و انجمن های فرهنگی دانشگاه‌ها هم اظهارنظر می‌کردند. اگر بخواهیم به طور شفاف بگوییم، حرف آنها این بود که برخی از کانون‌ها بودجه‌ای را از دانشگاه می‌گیرند اما در قبال آن کار خاصی انجام نمی‌دهند. «آیین‌نامه کانون‌های فرهنگی و هنری مشکلات بسیاری دارد و فرهنگی شییه سازمان‌ها را غیروادلی از مجامع کانون‌های فرهنگی و هنری ارائه شده است که در پی این تعریف با وجود حمایت مالی وزارت علوم پاسخگویی کافی از سوی این کانون‌ها وجود ندارد.»
مثلاً تعیمی مدیر امور فرهنگی دانشگاه علامه طباطبایی می‌گفت: «بعضی از برنامه‌های کانون‌های فرهنگی و هنری چند ظاهره‌ای دارند و نظارت درستی نمی‌تواند آنها داشت.» البته او توضیح داد: «منظور از تجدیدنظر در کانون‌های فرهنگی و هنری این نیست که بخواهیم در جریان جزئیات برنامه‌هاشان قرار بگیریم و اینکه حرکت انضباطی درخصوص آنها صورت گیرد نیز مورد قبول نیست.»
او با یآوری مدیر فرهنگی دانشگاه گنبدتقابید می‌کرد: «برای رسیدگی به تخلفات کانون‌های فرهنگی و هنری هیچ دستورالعملی در دست نیست و وزارت علوم باید نحوه رسیدگی به تخلفات کانون‌ها را مشخص کند.» او در اینجا نیز نظرات مختلف وجود داشت.
برای نمونه مشاری مدیر فرهنگی دانشگاه تهران می‌گفت: «لازم است در مورد نگرش علمی درخصوص کانون‌های فرهنگی و هنری بحث شود و دچار شتاب زدگی نشویم. برای مدیران فرهنگی در بحث آیین‌نامه کانون‌های فرهنگی و هنری نه تنها فرصت اعمال نظارت وجود دارد بلکه جای اعمال نظر نیز گذاشته شده است.»
به هر حال معاون فرهنگی وزارت علوم در این باره طوری سخن گفت که به نظر می‌رسید همانند شوراهای صنفی خیلی موافق با محدود کردن کانون‌های فرهنگی نیست: «از هر چه که بوی فرهنگ می‌دهد حمایت می‌کنیم. کانون‌ها برای دوری از تنها قبول داریم بلکه آن را تقویت هم می‌کنیم.»

■ **تغییر گفتمان ها در دانشگاه‌ها**

خرمشاد معاون فرهنگی وزیر در مراسم افتتاحیه گردهمایی مدیران فرهنگی و دانشجویی دانشگاه‌های وزارت علوم نیز سخن گفت. او درباره فعالیت فرهنگی گذشته وزارت علوم گفت: «سیاست محوری به عنوان گفتمان مسلط در فضای فرهنگی دانشجویی بوده‌است که در زمینه‌های صنفی و فرهنگی خود را نشان داده و باعث رکود فضای فعالیت‌های جمعی دانشجویی شده که البته با این بست مواجه شده است.» او در عوض، گفتمان فعلی وزارت علوم را گفتمانی علمی عنوان کرد: «علم‌گرایی به عنوان گفتمانی که می‌تواند فضای فعالیت‌های جمعی دانشجویی را پویا کند انتخاب شده است که البته این به معنای نفی سیاست نیست. فضای فعالیت جمعی در دانشگاه بهترین فرصت برای شکل دهی به نهادهای مدنی جامعه از راه دانشگاه است. دانشجویان ما در مقوله کارهای تشکیلاتی آماتور هستند و وظیفه ما است که با آموزش آکادمیک و بدون جهت‌گیری به دانشجویی که کار صنفی می‌کند، پیاموری که فعالیت‌های صنفی جامعه را در بنیادهای علمی هدایت کند.»

پیگیری حقوقی پرونده تجمع زنان

گروه اجتماعی : اوایل این هفته مجله اینترنتی زنستان خبر داد تعدادی از زنانی که برای اعتراض به نقض حقوق زنان در تجمع ۲۲ خرداد در میدان هفت تیر تهران شرکت کرده بودند و توسط پلیس با آنها برخورد شده بود، با مراجعه به کانون مدافعان حقوق بشر شکایت خود را طرح کردند و شیرین عبادی، نسرين ستوده، لیلا علی‌کریمی و محمد سیف‌زاده این شکایت را پذیرفتند. در پی این درخواست روز یکشنبه ۴ تیرماه شیرین عبادی به اتفاق نسرين ستوده با مراجعه به دادسرای حقوقی تهران شکوائیه را تقدیم کرده که در دست رسیدگی است.

در تجمع اعتراضی زنان که در بالا به آن اشاره شد موسوی خوئینی نماینده مجلس ششم شورای اسلامی هم دستگیر شد. او هنوز در بازداشت به سر می‌برد و به همین دلیل سازمان دانش آموختگان اسلامی ادوارتحکیم وحدت که موسوی خوئینی نیز عضو آن است در دفاع از او و درخواست آزادی‌اش، برنامه‌ای را با حضور روشنفکران و فعالان اجتماعی و سیاسی کشور برگزار کرد. مجله اینترنتی کانون زنان ایرانی گزارشی از این برنامه ارائه کرده است.
به عنوان کسانی چون هاشم آقاچاری، سعید حجابریان، فریبرز رئیس دانا، سیمین بهبهانی، حبیب‌الله پیمان و عبدالفتاح سلطانی حضور داشته‌اند.

نهادهای کارگری

اعتراض

به تغییر ماده ۲۷ قانون کار

گروه اجتماعی : به دنبال پیشنهاد وزیر کار برای اصلاح قانون کار و اعلام آن از طریق مخبر کمیسیون صنایع، شماری از نمایندگان کارگران به برخی از مفاد این پیشنهاد اعتراض کردند.
اصلاح ماده ۲۷ درباره اخراج کارگر توسط کارفرما است و اصلاح ماده ۹۹ درباره خروج کارگاه‌های زیر ده نفر از شمول قانون کار است
این دو نکته از جمله موارد اعتراض جامعه کارگران در چند روز اخیر به شمار می‌آید.
در پیشنهاد مشترک محمد بهرمی وزیر کار و امور اجتماعی که بند ۶ ماده شده که ایجاد تغییراتی در ماده ۲۷ و تبصره‌های آن، اضافه شدن یک بند به ماده ۲۱ قانون کار، افزودن یک تبصره به ماده ۱۹۱ قانون در ارتباط با تغییر در تعریف کارگاه‌های کوچک، اضافه شدن ۲ تبصره به ماده ۷ قانون کار، همچنین ۲ بند به ماده ۴۱ قانون و اضافه شدن یک عبارت متنی در ارتباط صندوق بیمه به ماده ۳۰ قانون کار از مندرجات پیشنهاد مذکور است.
نمایندۀ کارگران استان فارس نیز در این ارتباط به خبرگزاری کار گفته است براساس مقاوله‌نامه‌های جهانی ماهیت قانون کار حمایت از کارگر در برابرکارفرما است زیرا مجموعه احتمال اینکه کارفرمایان و صاحبان سرمایه از حدت خود برای تحت فشار قرار دادن کارگر استفاده کنند، وجود دارد.
در مقابل از کارفرمایان نیز باید در قالب قانون تجارت و سرمایه حمایت شود.
نمایندۀ کارگران اصفهان اعلام کرده است: کارگران حاضر هستند در مورد موضوعات مطرح شده توسط وزیر کار «با شریک کارفرمای» خود گفت‌وگو کرده و پیمان اجتماعی جمعی منعقد کنند، اما اگر قرار است وزارت کار همانند بحث دستمزد یک تنه تصمیم بگیرد بهتر است که دیگر سراغی از اصلاح قانون کار نگیریم.
اصلاح ماده ۲۷ در حالی مورد اعتراض است که طبق قانون کار در این ماده تکیه نشده است «هرگاه کارگر در انجام وظایف محوله قصور ورزد و یا آیین‌نامه‌های انضباطی کارگاه را پس از تذکرات کتبی نقض نماید کارفرما حق دارد در صورت اعلام نظر مثبت شورای اسلامی کار علاوه بر مطالبات و حقوق معوقه به نسبت هر سال سابقه کار معادل یک ماه آخرین حقوق کارگر را به عنوان حق سنوات به وی پرداخت کرده و کارگر را از فسخ تنباید. در واحدهایی که فاقد شورای اسلامی کار هستند نظر مثبت انجمن صنفی لازم است و در هر مورد از موارد یاد شده اگر مسئله با توافق حل شد به هیات تشخیص ارجاع و در صورت عدم حل اختلاف از طریق هیات حل اختلاف رسیدگی و اقدام خواهد شد.»

در مقابل اعتراضات این گروه از کارگران به اصلاح برخی مواد قانون کار نماینده سبزو ار و عضو کمیسیون صنایع و معادن در گفت‌وگو با خبرنگاران اعلام کرده است: قانون کار فعلی دست کارفرمایان را بسته است و در حال حاضر شرایط به گونه‌ای است که کارفرما نمی‌تواند کارگری را که مرتکب خطایی شده اخراج کند. احمد بزرگیان درباره اصلاح ماده ۲۷ گفت: پیشنهادات وزیر را در خصوص اصلاح برخی مواد قانون کار از جمله ماده ۲۷ را به دقت بررسی خواهیم کرد و تاکید داریم که ضمن حفظ حقوق کارگر و کارفرما و استمرار تولید، باید برخورد لازم با کارگر خاطی صورت گرفته و کارفرمایان به هر دلیلی دستشان بسته نباشد و قانون باید به گونه‌ای باشد که مدیریت توان اداره واحد خود را داشته باشد.

از سوی دیگر دبیر کانون عالی شوراها تاکید کرده است حذف ماده ۲۷ قانون کار به مفهوم حذف نهادهای کارگری و نابودی امنیت شغلی است. به همین دلیل پیشنهاد داده است نمایندگان مجلس پیشنهاد وزیر کار را رد کنند.
به گزارش ایلنا به گفته این نماینده پیشنهاد وزیر کار در خصوص حذف ماده ۲۷ قانون کار، برنامه‌ای خطرناک برای تضعیف و حذف نهادهای کارگری و به خصوص شوراها است و با تصویب آن امنیت شغلی کارگران به طور کامل زیر ستوال خواهد رفت. وی درباره پیشنهاد وزیر کار در مورد تفکیک بیمه در درمان تأمین اجتماعی گفت: این موضوع سال‌ها قبل تجربه شد و درمان بیمه‌شدگان به وزارت بهداشت محول شد.

نهادهای معلمان

نمایندۀ معلمان را به جلسه راه ندادند

شیرزاد عبدالبهی : بعد از دوم خرداد ۷۶ اکثر مدیران آموزش و پرورش که در جریان انتخابات ریاست جمهوری از رقیب خاتمی حمایت کرده بودند، کنار گذاشته شدند. جانشینان آنها مدیران چپ‌گرایی بودند که در دوره افول ستاره چپ (بعد از جنگ و آغاز دوره سازندگی) آزاده‌خاطر از کم‌رنگ شدن ارزش‌های انقلابی و گرایش به رشد سرمایه‌داری مسئولیت‌ها را ترک کرده و یا برکنار شده بودند. درک آنها از تحول دوم خرداد همچنان گرد الگوی دوگانه چپ و راست سنتی یا به عبارتی انجمن اسلامی معلمان و جامعه اسلامی معلمان دور می‌زد. در حالی که اقبال مردم به خاتمی و چپ اصلاح‌طلب به خاطر گفتمان جدیدی بود که بر پایه دموکراسی، جامعه‌مدنی و آزادی و مشارکت در حال شکل‌گیری و گسترش بود. در این مرحله فضای آموزش و پرورش از فضای عمومی جامعه عقب افتاد و بخش سنتی چپ که مدیریت وزارتخانه را در اختیار گرفته بودند تحولی جدید را در چارچوب نوعی بازگشت به شعارهای انقلابی دهه شصت درک می‌کردند. این تأخیر فرا حتی در دوره وزارت مرتضی حاجی هم تداوم یافت. به عنوان نمونه در شش سال اول اصلاحات روابط عمومی وزارتخانه خود را موظف می‌دانست که به معبود مقالات و یادداشت‌های انتقادی فرهنگیان در روزنامه‌های اصلاح طلب یا لحنی چکشی و انقلابی پاسخ رسمی داده و نویسندگان اصلاح طلب این مطالب را مغرض و در بهترین حالت ناآگاه نامد. در دهه شصت و نیمه اول دهه هفتاد و به دلایلی که خارج از بحث ما در این یادداشت است، هم مدیریت و هم بدنه آموزش و پرورش از تیروهای کینی، باهوش و اندیشمند خالی شده بود. در اوایل زمستان سال ۷۷ اینچنان که تحت تأثیر فضای عمومی اصلاحات به فعالیت‌های مطبوعاتی روی آورده بودم، مجموعه‌ای از یادداشت‌های پرآکنده خود را در مورد مشکلات آموزش و پرورش و لزوم ایجاد یک شکل صنفی که در یک دفترچه مشق و با خطی ریز و ناخونا نگاشته بودم از طریق مشاور مدیرکل آموزش و پرورش تهران برای آقای جواهری پور فرستادم. یک هفته بعد مدیر روابط عمومی از من دعوت کرد که برای شرکت در جلسه‌ای به اداره بروم. مدیرکل از ایده ایجاد یک شکل صنفی فرهنگی حمایت کرده بود. اولین جلسه تشکیل با حضور اینچنانب و حکیمیان مدیر روابط عمومی اداره کل و یکی از معلمان منطقه ۱۲ به نام خوب صفت و یکی از کارمندان قدیمی این اداره که بعداً در جلسات حاضر نشد، تشکیل شد. تصمیم گرفتیم بدون فراخوان عمومی جمع‌کردن ما به جلسه بعد دو نفر را دعوت کنیم و به این ترتیب جمع ما به صورت خوشه‌ای گسترش یابد. اولین محصول این جلسات نامه سرگشاده معلمان به وزیر آموزش و پرورش بود. در این نامه چندصفحه‌ای مشکلات و مطالبات مترامک فرهنگیان با لحنی شورانگیز و کاملاً متفاوت با ادبیات گفت‌وگو رسمی در آموزش و پرورش صراحتاً بازگو شده بود. این نامه در بولتن رسمی اداره کل به نام «پیام فرهنگ» درج شد. اقدامی که منجر به توقف انتشار این بولتن شد. استقبال معلمان از این جلسات خوب بود و به تدریج این جمع گسترش یافت. معلمان یکپارچه‌شو و احساسات بودند. هیچ‌کس تجربه کار جمعی نداشت، به تدریج دو گرایش در جمع شکل گرفت؛ یک گرایش معتقد به ایجاد تشکیلی با خلوص بالای معلمی و بدون حضور مدیران و مسئولان بود. اصطلاح «معلم گج به دست» از دل همین مباحث بیرون آمد. گرایش دوم معتقد به حضور همه فرهنگیان با انجمن اسلامی کار و اداری‌ها این نگرانی را داشتند که رشته کار از دست‌شان خارج شود. به بسیاری از معلمان ایجاد تشکل خالص معلمی را فرصتی برای تصفیه حساب با مدیران می‌دانستند. ظاهراً در این خصوص با وزیر وقت و احتمالاً برخی از نهادهای امنیتی مشورت شده بود. با این قید با تشکیل انجمن یا کانون موافقت کرده بودند که افراد شناخته شده و مورد اعتماد در نقاط کلیدی این تشکل مستقر شوند. آنها با نوعی کنترل شده و مدیریت شده موافق بودند. فوران خشم معلمان در این جلسات ۱۹۸۴ لغایت ۱۹۸۷ منبئ بر ۱۵ سال حبس باید به جرم انجام گرفته توسط حکومت عراق درخصوص حمله به شهر مرزی سرودشت با استفاده از گاز شیمیایی خردل حتماً مورد توجه قرار گرفته و علاوه بر اجازه به خانواده درگذشتگان، مصدومین، ساکنین و وکلای قانونی مردم این شهر برای شرکت در دادگاه، امکانات ضروری جهت دفاع از حقوق مصدومین شیمیایی سرودشت (ODVCW) توسط مصدومین شیمیایی واقعه سال ۱۳۶۶ و خانواده‌های درگذشتگان آن تشکیل شده است که به منظور طرح، تعقیب دعوی و شرکت در دادگاه رسیدگی به اتهامات صدام و وصول خسارات وارده به مردم این شهر به گروه وکلای مدافع حقوق مصدومین شیمیایی وکالت داده و مستندات لازم برای این امر در اختیار آنان قرار گرفته است. با توجه به تشکیل دادگاه رسیدگی به اتهامات صدام حسین و هیات حاکمه حکومت بعث عراق و اعلام فهرست اتهامات متهمین و برگزاری جلسات آن و عدم توجه به حقوق شهروندان ایرانی متضرر از جنایات صدام علی‌الخصوص مصدومین شیمیایی سرودشت و صدمات شدید وارده به آنان و اعتراض قانونی به عدم لحاظ شکایات، مدارک و مستندات موجود و احقاق حقوق ایپامال شده ساکنین این شهر به مصدومین شیمیایی شهرستان سرودشت به این انجمن و وکلای رسمی و قانونی آنان اجازه طرح و پیگیری شکایات داده شود تا در سایه این اقدام بشردوستانه گوشه‌ای دیگر از جرایم و جنایات عدیده آخرین دیکتاتور قرن بدون مچگری و عقوبت باقی نمانده و جهانیان شاهد برگ زرین دیگری از تلاش‌های مردم متمدن عراق در بسط و اجرای عدالت باشند.

نهادهای مدنی

نهادهای حقوقی

بیانیه انجمن دفاع از حقوق مصدومین شیمیایی سرودشت

گروه اجتماعی : کمیته حقوقی انجمن دفاع از حقوق مصدومین شیمیایی سرودشت خطاب به رئیس جمهور، نخست‌وزیر، رئیس مجلس شورای ملی، وزیر دادگستری و وزیر امور خارجه کشور عراق و نیز رئیس دادگاه ویژه رسیدگی به اتهامات صدام و کانون وکلای دادگستری عراق و انسان‌های آزاداندیش و عدالت‌خواه در سراسر جهان بیانیه‌ای منتشر کرده است. آنچه در زیر می‌آید خلاصه‌ای از این بیانیه است:
شهرستان سرودشت در متناهیۀ خاک ایران و در مجاورت عراق قرار گرفته است. در روز هفتم تیرماه سال ۶۶ توسط هواپیماهای رژیم بعث عراق مورد حمله بمب‌های گاز شیمیایی و گاز خردل و تاول‌زا قرار گرفت که یادگار این حمله دهمشانه شهادت حدود هزار نفر و بر جا ماندن بیش از هشت هزار مصدوم و زخمی است که سالی نیست چندین نفر از این مصدومین به جمع کشته‌شدگان نپیوندند. کشته شدن حداقل هزار نفر و مصدومیت بیش از هشت هزار نفر از جمعیت بیست هزار نفری سرودشت آماری تکان‌دهنده و نشانگر وقوع فاجعه‌ای غیرانسانی است که عدم توجه و رسیدگی به آن در دادگاه ویژه رسیدگی به اتهامات دیکتاتور عراق غیرعادلانه و بزرگترین ایراد وارده به آن دادگاه است که برای این نقض تائکون دلیلی ارائه نشده است. طبق ماده ۲۳ معاهده چهارم ۱۹۰۴ لاهه استعمال سلاح‌هایی که موجب رنج مضاعف است شدیداً ممنوع گردیده و حتی در ماده ۳۵ پروتکل الحاقی سال ۱۹۷۷ این امر به‌طور موکد تکرار شده است. به موجب پروتکل ژنو مصوب هفدهم ژوئن ۱۹۲۵ در متعاقد تقبل می‌کنند که استعمال گازهای خنده‌کننده و مسوم و شبیه آن را ممنوع شناخته و تعهد کرده‌اند ممنوعیت مزبور را شامل وسایل جنگی و میکروبی دانسته و خود را ملزم به رعایت اصول مراتب فوق بدانند. دولت عراق این پروتکل «امضا کرده هر چند که قطعه‌نامه مورخ ۵ دسامبر ۱۹۶۶ مجمع عمومی سازمان ملل متحد کشورهای که حتی آن را امضا نکرده‌اند مشمول مقررات و الزامات پروتکل می‌داند. ماده ۱۲ اساسنامه دادگاه ویژه عراق در بخش سوم مربوط به جنایت علیه بشریت است هرگونه اعمال قتل، نابودی، محرومیت شدید از آزادی جسمانی برخلاف هنجارهای بنیادین حقوق بین‌الملل، آرام و اذیت با هرگونه دلایلی که از نظر جهانی و طبق حقوق بین‌الملل غیرمجاز باشد و اعمال غیرانسانی عمدی که موجب ورود صدمات بزرگ یا آسیب روحی شدید به جسم یا روان یا سلامت جسمی که به عنوان بخشی از یک حمله وسیع با سازمان‌یافته به‌طور مستقیم علیه جمعیت غیرنظامی با آگاهی از حملات متزبور ارتکاب یافته باشد جرم و از مصادیق جنایات علیه بشریت اعلام کرده و ماده ۱۳ نیز نقض معاهده ۱۲ اوت سال ۱۹۴۹ ژنو و کشتن عمدی افراد، شکنجه یا رفتار غیرانسانی از جمله آزمایشات بیولوژیکی، اید صدمات بزرگ علیه عاقلدان یا صدمات جدی به جسم یا سلامتی افراد را جنایت جنگی برشمرده است. با توجه به وضوح قابلیت انتساب بمباران شیمیایی شهرستان سرودشت به حکومت صدام و عدم تردید در انجام این اقدامات به منظور آزمایش و استفاده از گاز شیمیایی و استفاده این کشور از گازهای شیمیایی در شهر وندان عراقی و غیرعراقی، گزارش هیات کارشناسی سازمان ملل به ریاست سرهنگ ملوپاینین بیانیه مورخ ۱۴ ماه مه سال ۱۹۸۸ (۱۳۶۷/۲/۲۴) سازمان ملل متحد، مواد شش و هف قطعنامه شماره ۵۹۸ و قطعنامه شماره ۶۲۰ مورخ ۲۶ اگوست ۱۹۸۵ شورای امنیت آن سازمان ملل موافد ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳ کمیته حقوق بین‌الملل ماده ۵۱ کنوانسیون اول ژنو و مواد ۵۲ کنوانسیون دوم و ۱۳۳ کنوانسیون سوم و ۱۴۸ کنوانسیون چهارم معاهده ورسای سال ۱۹۱۸، معاهده واشینگتن سال ۱۹۲۲، پروتکل ژنو و قرارداد بین‌المللی جلوگیری از ژئوساید (مصدوم ساسمیر سال ۱۹۴۸)، پروتکل منع استفاده از سلاح‌های شیمیایی و میکروبی در جریان جنگ بین دول (مصوب ژوئن سال ۱۹۲۵) و قراردادهای متعدده فی‌مابین دولترین عراق در مورد رعایت حسن همجواری، مواد ۱۲، ۱۱ و ۱۳ اساسنامه دادگاه ویژه عراق و همچنین حکم صادره از دادگاه جزایی لاهه هلند درخصوص فرانس وآن‌رادار یکی از فروشندگان سواد اولیه تهیه سلاح‌های شیمیایی به حکومت صدام در سال‌های ۱۹۸۴ لغایت ۱۹۸۷ منبئ بر ۱۵ سال حبس باید به جرم انجام گرفته توسط حکومت عراق درخصوص حمله به شهر مرزی سرودشت با استفاده از گاز شیمیایی خردل حتماً مورد توجه قرار گرفته و علاوه بر اجازه به خانواده درگذشتگان، مصدومین، ساکنین و وکلای قانونی مردم این شهر برای شرکت در دادگاه، امکانات ضروری جهت دفاع از حقوق مصدومین شیمیایی سرودشت (ODVCW) توسط مصدومین شیمیایی واقعه سال ۱۳۶۶ و خانواده‌های درگذشتگان آن تشکیل شده است که به منظور طرح، تعقیب دعوی و شرکت در دادگاه رسیدگی به اتهامات صدام و وصول خسارات وارده به مردم این شهر به گروه وکلای مدافع حقوق مصدومین شیمیایی وکالت داده و مستندات لازم برای این امر در اختیار آنان قرار گرفته است. با توجه به تشکیل دادگاه رسیدگی به اتهامات صدام حسین و هیات حاکمه حکومت بعث عراق و اعلام فهرست اتهامات متهمین و برگزاری جلسات آن و عدم توجه به حقوق شهروندان ایرانی متضرر از جنایات صدام علی‌الخصوص مصدومین شیمیایی سرودشت و صدمات شدید وارده به آنان و اعتراض قانونی به عدم لحاظ شکایات، مدارک و مستندات موجود و احقاق حقوق ایپامال شده ساکنین این شهر به مصدومین شیمیایی شهرستان سرودشت به این انجمن و وکلای رسمی و قانونی آنان اجازه طرح و پیگیری شکایات داده شود تا در سایه این اقدام بشردوستانه گوشه‌ای دیگر از جرایم و جنایات عدیده آخرین دیکتاتور قرن بدون مچگری و عقوبت باقی نمانده و جهانیان شاهد برگ زرین دیگری از تلاش‌های مردم متمدن عراق در بسط و اجرای عدالت باشند.

اقلیت‌های مذهبی

بهانه نوار زرد بر لباس یهودیان ایران هياهوى بسیار برای هیج...

هارون یسایایی : روز پنجشنبه ۱۸ ماه مه میلادی (۲۸ اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۸۵) روزنامه‌کانادایی «نشنال پست» (NATIONAL POST) مقاله‌ای به قلم آقای امیر طاهری منتشر کرد که در آن مقاله ادعا شده بود که گویا قرار است بر لباس‌های افراد اقلیت‌های دینی در ایران نوارهایی به رنگ‌های مختلف دوخته شود که از سایر هموطنان خود متمایز باشند و از جمله ایرانیان کلبسی بر لباس‌های خود نوار زردرنگ بدوزند. . . . و بلافاصله این خبر جهانی شد. روز بعد این خبر جعلی از طرف همه مسئولان جمهوری اسلامی ایران از جمله نماینده کلیمیان ایران در مجلس شورای اسلامی تکذیب شد و آن را تبلیغاتی مضحک در شرایط حساس کنونی علیه ملت ایران دانستند. البته گواهی تاریخ این است که فکر جدایی مذاهب مختلف و نشانه گذاشتن بر لباس آنها میراثی است که در قرون وسطی و وسیله دادگاه‌های تفتیش عقاید کلیسا مرسوم شد و البته قبل از همه نسبت به یهودیان اروپا عمل شد و متأسفانه به دیگر نقاط جهان سرایت کرد و همین شیوه تفکر قرون وسطایی بعدها گتوهای یهودیان را در اروپا به وجود آورد و در دامن همین تفکرات، فاشیسم و نازیسم شکل گرفت که در محدوده این مختصر نیست. اما آنچه مربوط به ملت ایران و فرهنگ ایرانی – اسلامی و حتی موضع‌گیری سیاسی دولت‌های ایران در زمان‌های مختلف می‌شود، گویای این حقیقت است که فرهنگ ایرانی هرگز پذیرای اندیشه‌های قوم‌گرایانه و نژادپرستانه نبوده و نیست. ولی چرا آقای امیر طاهری چنین سازی را کوک می‌کند، برمی‌گردد به شناختی که نویسنده این سطور از آقای امیر طاهری دارد.

من مثل بسیاری از هم‌دوره‌هایم آتیهایی که اهل خواندن یا نوشتن بودند، امیر طاهری را از دوران جوانی می‌شناسم، از زمانی که در روزنامه کیهان قبل از انقلاب قلم‌زنی می‌کرد تا بعدها که در خیلی جاها اسمش زیر مطالب گوناگون به چشم می‌خورد، تا چاپ همین مطلب اخیر در روزنامه کانادایی «انتنال پست» (Douglas Kley) در مقاله‌ای با عنوان «اشتباه‌ها که مجبور شد که از چاپ مطلب مذکور عذرخواهی کند، چند ویژگی عمده در شخصیت فردی و طرز تفکر طاهری وجود داشته و دارد که طی این سال‌های دراز تغییر نکرده است. . . .

اول اینکه از همان دوران جوانی خود را علامه دهر می‌دانست و هیچ تابنده‌ای را از به شاکردی خود قبول نداشت. . . .

دوم اینکه به اصطلاح امروزی‌ها استاد «خالی‌بندی» بود، نمی‌دانم آن روزها به جای «خالی‌بندی» چه می‌گفتند. . . .

ولی در زبان امروزی مردم کوچه و بازار میهن ما این اصطلاح مصادیق شناخته شده و مشخص خود را دارد که امیر طاهری بین اهل قلم نمونه کامل آن است و خصوصیت دیگر اینکه ذهنیات خودش را وحی منزل می‌داند و اگر همه مردم دنیا عقیده او را رد کنند او مصرانۀ افکار خودش را تحسین می‌کند و دست آخر

اینکه عاشق جار و جنجال به شیوه مطبوعاتی بود و هنوز ما از این کار بی‌رانه سر لذت فراوان می‌برد. . . .

در مورد اخیر نیز انتخاب سورهٔ مدثر بهانهٔ وزر کرد

لباس ایرانیان کلبیی با توجه به سوابق تاریخی و درک موقعیت حساس کنونی کشور ما در موضوع استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای و اینکه رسانه‌های اروپایی و آمریکایی درصدد هستند از هر کاهی، کوهی بسازند و توان ملت ایران را برای تحقق خواست مشروع و ضروری خود به چالش بکشند نشان از تمام خصوصیاتی می‌دهد که در مورد امیر طاهری شرح داده شد. البته در بین یهودیان جهان چند نفری هم هستند که برای کفه نانی به ساز آقای طاهری می‌رقصند و خیال می‌کنند که افکار عمومی یهودیان جهان را نمایندگی می‌کنند که در شاید امیر طاهری این خبر را خودساخته و یا به دیگران گفته است که آن را بسازند. بعد به همان خبرساختگی استناد کرده است و آن را برای انتشار به روزنامه کانادایی داده و رسانه‌های گروهی دیگر را تشویق به انتشار آن کرده است. پداسد که چنین خبری موجب نگرانی یهودیان جهان و مخصوصاً ایرانیان در خارج از کشور خواهد شد تا اینکه ما در اینجا بتوانیم به یک‌یک تلفن‌ها و پیام‌های مختلف جواب بدهیم که این ادعا پوچ است و هیچ پایه و اساسی ندارد و هدف‌های دیگری پس پشت این شایعه‌ها وجود دارد که به یهودیان و یهودیت مربوط نمی‌شود، چند روزی طول می‌کشد و اعصاب ما و دوستان به قولی خط خطی می‌شود و همین کافی است که آقای امیر طاهری در دوستان همفکرش خیال کند به هدف رسیده‌اند و از این مردم‌آزاری لذت ببرند و ما را دعاگوی خودشان کنند. . . .

در پایان اینکه این جور دلسوزی‌ها برای جامعه کلیمیان و ملت ایران کهنه شده و نرغ‌نما است، متضانه این است که هر ایرانی شرافتمندی در هر لباس و موقعیتی خود را موظف بداند در مقابل هجوم تبلیغاتی رسانه‌ای که ناظر بر سلب حق ملت ایران در استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای است از بهین خود و نسل بالنده آن برای پیشرفت و دستیابی به تکنولوژی روز حمایت کند و مخصوصاً تک‌نواز ارکسترشوم شوم ضدایرانی نباشد.

■ ***رئیس انجمن کلیمیان تهران**

سال سوم ■ شماره ۷۹۵ شرق

نهادهای پزشکیان

انتخاب رئیس هیات مدیره پزشکان متخصص داخلی

گروه اجتماعی : در پی برگزاری هفدهمین کنگره بین‌المللی جامعه پزشکان متخصص داخلی ایران و برگزاری انتخابات هیات مدیره که با حضور دوهزار پزشک داخلی برگزار شد، اخیراً هیات مدیره جامعه پزشکان متخصص داخلی ایران طی نشستی با اکثریت آرا دکتر ایرج خسرونیا را برای چهارمین بار به عنوان رئیس هیات مدیره این جامعه پزشکی انتخاب کردند. در این نشست همچنین دکتر انوش بزرگز به عنوان نایب رئیس، دکتر امیرحسین بقراطیان به عنوان خزانه‌دار و دکتر مصطفی انوری به عنوان دبیر هیات مدیره جامعه پزشکان متخصص داخلی ایران انتخاب شدند.

نهادهای گردشگری

انتخاب اعضای هیات رئیسه جامعه هتلداران ایران

گروه اجتمای : انتخابات هیات رئیسه جامعه هتلداران ایران طی مراسمی با حضور اعضا برگزار شد. در این انتخابات که روز گذشته انجام شد، جعفر عطار به عنوان رئیس، محمدعلی فرخ مهر به عنوان نایب رئیس، خسرو گلشن ایرانیپور دبیر و محمدتقی مستقیمی خزانه‌دار، عبدالحمد حرمتی، سیدعلی معین‌زاده، علی قانون شیرازی و محمدهادی محمدی به عنوان اعضای هیات رئیسه انتخاب شدند. براساس رای گیری انجام شده مرکز جامعه هتلداران ایران به تهران منتقل شده و اتحادیه هتلداران تهران به عنوان مکان کنونی آن به تصویب رسید و کلیه کتابیات جامعه هتلداران ایران در مرکز تهران و با امضای رئیس، نایب رئیس و دبیر صورت خواهد گرفت. همچنین براساس تفاهم‌نامه منعقد شده بین وزارت بازرگانی و معاونت گردشگری سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مقرر شد، شورای هماهنگی اتحادیه کشوری نسبت به پیگیری تأسیس اتحادیه هتلداران کشور از طریق تشکیل اتحادیه‌های استانی اقدام کند.

نهادهای فرهنگی

پروانه انجمن خوشنویسان نوین لغو شد

گروه اجتماعی : در هفته گذشته پروانه فعالیت انجمن خوشنویسان نوین ایران به دلیل ارتکاب مجموعه‌ای از تخلفات از سوی مقام‌های رسمی در وزارت کشور لغو شد. سعید یاری معاون اداره کل سیاسی وزارت کشور درباره دلایل لغو پروانه انجمن خوشنویسان نوین ایران به مهر گفته است: «تخلفات انجمن مذکور منجر به پاره‌ای از اعضای حقیقی و حقوقی شده که ضرر حقیقی آن برخی اشکای انجمن و عنصر حقوقی وزارت ارشاد بوده است. در نتیجه کمیسیون ماده ۱۰ قانون احزاب به عنوان مقام بیطرف پرونده انجمن مذکور را بررسی کرد و بر این اساس رای به توقف فعالیت انجمن مذکور و تأکید بر عودت پروانه فعالیت داده شد.»
به گفته او «در صورت استناد تصمیمات انجمن از پذیرفتن این رای، پرونده برای اتخاذتصمیم لازم‌الاجبه انحلال انجمن خوشنویسان نوین به مقام قضایی احاله می‌شود.»

نهادهای علمی

نامگذاری

طولانی‌ترین روز سال

گروه اجتماعی : طولانی‌ترین روز سال روز ملی جشنواره ساعت‌های آفتابی نامیده‌شد است. انجمن نجوم ایران روز ۳۱ خردادماه را که چهارشنبه هفته گذشته بود، نامگذاری کرده است. خبرگزاری مهر در مشهد گزارش داده بود که به مناسبت طولانی‌ترین روز سال همایشی نیز با عنوان همایش ساعت‌های آفتابی در فرهنگسرای غدیر برگزار شده‌است. در این همایش مهندس منوچهر آرنی بهشتی و محقق و پژوهشگر بنهای نجومی درباره موضوعاتی چون نوع ساخت ساعت‌های آفتابی و انواع آن، تعدیل زمانی و اسطرلاب سخنرانی کرد. همچنین مهندس «محمد گوهریان» مسئول ساخت ساعت‌های آفتابی انجمن نجوم آسمان توس با اعلام آمار و تعداد ساعت‌های آفتابی موجود در سطح شهر مشهد از ساخت یک ساعت آفتابی در محل خانه نجوم فرهنگسرای غدیر این شهر خبر داد.
بر دیگر می‌هم در تشکیل انجمن کتابخانه‌های دیجیتال ایران بخوانید.
شکلانجام میراث خیر گزارش کرده است: با نگارش آیین‌نامه انجمن کتابخانه‌های دیجیتال از سوی کمیته کتابخانه عمومی و دیجیتالی تشکیل شد.

پیش از این هیات امای کتابخانه‌های عمومی بر دیجیتالی شدن همه کتابخانه‌ها و ارائه طرحی جامع برای گریز از موازی‌کاری و صرف هزینه‌های موازی تأکید کرده بود. «گلناز مولایی مقدم» دبیر انجمن کتابخانه‌های دیجیتالی و مدیر وب‌سایت کتابخانه‌استان قدس رضوی گفت: «مدتی است که اغلب کتابخانه‌های عمومی اقدام به دیجیتالی کردن منابع خود کرده‌اند. این کار ممکن است با شیوه‌های متفاوت انجام گیرد و در نهایت به کارهای موازی منجر شود. به همین دلیل پیشنهاد شد انجمنی برای هماهنگی بیشتر در این زمینه تشکیل شود تا هم هزینه‌های احتمالی ناشی از موازی‌کاری کاهش یابد و هم هماهنگی میان نهادهای کتابخانه‌ای در این زمینه بیشتر برقرار شود.»